

(Beslutningsforslag nr. B 55).

Forslaget er identisk med et i sidste samling fremsat forslag. Det er således forslagsstillernes forhåbning, at 1. behandling og udvalgsarbejdet kan forløbe så hurtigt som muligt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af § 37, stk. 4).

Af Erik B. Smith (S) m.fl.

(Fremsat 14/11 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Med dette forslag ønsker forslagsstillerne at ændre bilstandslovens § 37, stk. 4, således at der skulle ske en forlængelse af 9 måneders perioden for kvinder, der modtager forbigående kontanthjælp under graviditeten.

Forslagsstillerne gør selv opmærksom på, at man ikke bryder sig om 9 måneders reglen, men realiteten ville jo være, at hvis man gik ind på den vej at undtage forskellige situationer, ville 9 måneders reglen netop blive illusorisk.

Men dertil kommer princippet om, at vi jo i bilstandsloven har det udgangspunkt, at man ikke skal klassificere de forskellige sociale begivenheder, og netop i forbindelse med gennemførelse af bilstandsloven var det en af grundtankerne, at man ikke skulle køre videre med det bås-system, man havde i forsorgsloven, dvs. et system, hvor udmålingen af hjælpen var afhængig af selve årsagen til, at der måtte ydes hjælp.

Derudover vil jeg gøre opmærksom på, at hvis der ydes hjælp alene på grund af graviditeten, vil der næppe i almindelighed være behov for hjælp i så lang tid, at overgang til hjælp efter § 37, stk. 4, kommer på tale.

Forslaget er endvidere udarbejdet på en sådan måde, at det, i hvert fald som man læser det, kun vil have betydning for de kvinder, som ikke forud for barselorloven har en aktuell tilknytning til arbejdsmarkedet, og som derfor ikke kan få dagpenge. Her

savner jeg en holdbar begrundelse for, at man i den situation skal være bedre stillet under graviditet end i tilfælde af sygdom.

Alt i alt må jeg afvise det foreliggende lovforslag.

Hanne Andersen (S):

Det forslag, vi har fremsat her, har det formål, at vilkårene ikke forringes yderligere for kvinder. Den gruppe, vi her taler om, er først skubbet ud af arbejdsmarkedet, dernæst ud af A-kassen og dernæst henvist til bilstandslovens § 37, stk. 4. Mange af disse kvinder havde været i arbejde, hvis der var arbejdspladser nok, og så havde de været berettiget til en normal barselorlov. Det er derfor helt naturligt, at den maksimale barselorlovsperiode ikke medregnes, når 9 måneders perioden skal opgøres. I forvejen er 9 måneders reglen urimelig og opleves som en straf.

Lizzie Lichtenberg (KF):

De almindelige regler vedrørende barselorlov er jo indeholdt i en ganske konkret lov om dagpenge under sygdom og barselorlov. Det vil sige, at man definerer, hvad det er for nogle områder, disse dagpenge, dette forsørgelsessystem, skal tilgodese.

Bilstandsloven derimod træder i kraft, når der indtræder en social begivenhed og har derfor et helt, helt andet væsen end de almindelige arbejdsmarkedsmekanismer. Ved det foreliggende lovforslag føler jeg, at der sker en sammenblanding af nogle systemer, som er så uigennemskuelige, at det kan ende med, at man får forvredet vores ellers udmærkede bilstandslovssystem. På den baggrund kan det konservative folkeparti ikke støtte dette forslag.

Hvis der imidlertid skulle være problemer vedrørende barselorlov, som man altså ikke kan kalde det for bilstandsklienter, men så lad os sige økonomiske problemer under graviditeten, er vi naturligvis til enhver tid parat til at se på det, men således som dette lovforslag foreligger, er der tale om en forvriddning, og jeg synes, man blander begreber sammen, som ikke er sammenlignelige. Man kunne så også tage andre arbejdsmarkedsgrupper ind og pludselig gøre dem til bilstandsklienter, hvor de jo ikke er det i forvejen, og derfor kan vi ikke støtte dette forslag.